

transcendent. Els seus darrers poemes al núm. 124 de *Senhal* són el seu testament i el millor acomiadament:

Ara vénen temps de dol,
de cerimònia.
Un amic et llegirà les excel·lències,
la gent a fora
(el local s'ha quedat petit),
i un temps trencat de pluja,
no poden escoltar.
Ben aviat
l'oblit escamparà les cendres.

Per sempre, Jordi.

Jesús Gutiérrez és vicepresident
del Patronat d'Estudis Històrics
d'Olot i Comarca.

Un gran historiador

L'any 2000, Jordi Pujiula va ser merescudament homenatjat per l'organització dels premis Ciutat d'Olot. Amb aquell motiu es va editar un recull dels seus articles en forma de llibre, amb el títol *La guerra civil a Olot (1936-1939)*. El volum inclou textos sobre el Comitè de Milícies Antifeixistes, les col·lectivitzacions, la sanitat, la indústria dels sants, el cost humà de la guerra, els efectes dels bombardeigs, l'exili olotí de 1939 o la repressió franquista. Pujiula, al llarg de la seva vida, va estudiar com a historiador molts temes –des de l'obrerisme a la bruixeria, des de la premsa a la filatèlia, des del republicanisme al franquisme–, però, sense cap mena de dubte, el seu gran objecte d'anàlisi fou la Guerra Civil. Hi va dedicar nombrosos articles i llibres, entre els quals podem destacar *Els morts per la Guerra Civil a la Garrotxa (1936-1945)*, de 1993, escrit en col·laboració amb Ramon Girona i Carles Batlle, i *Dictadura, República i Guerra Civil*, de 2005, un dels volums de la col·lecció Quaderns d'Història d'Olot, editada per l'Ajuntament d'Olot i la Diputació de Girona, que vaig tenir l'honor de dirigir. El 1986 va prendre part en la preparació de l'exposició «La Guerra Civil a Olot».

Jordi Pujiula, a qui considero un mestre i una de les persones que més va influir en el fet que m'hagi dedicat professionalment a la història, va demanar-me un pròleg per al seu volum sobre l'Olot de 1936-1939, de l'any 2000. Per a mi va ser un gran honor i, per tal de correspondre a la seva amabilitat i gentilesa, vaig escriure el text «Construir un pont entre dues generacions». La idea de pont entre generacions sintetitzava, des del meu punt de vista, les aportacions principals de Jordi Pujiula a la història i a la cultura olotines. Ell mateix, en una entrevista publicada a la *Revista de Girona*, el 1999, parlava de la necessitat «de tirar un pont entre dues generacions». I ho va fer: posà en contacte la nostra generació amb la gran tradició cultural olotina dels anys 30, la dels germans Garganta, Gil Vidal, Antoni Planagumà o el primer Dr. Danés, el dels *Pretèrits olotins* (1937). Tots els olotins que al llarg de les últimes dècades d'una manera o una altra ens hem dedicat a la història li devem molt i molt.

La mort de Jordi Pujiula, historiador, però també professional de la medicina, poeta, autor de teatre, col·leccionista, activista cultural i intel·lectual, ens ha deixat –tal com ha escrit recentment Quim Domene en el poema *Imagina*– orfes.

Jordi Canal és historiador i professor a l'*École des Hautes Études en Sciences Sociales de París*.

JULI, FOTÒGRAF & EQUIP

>> Homenatge a Jordi Pujiula. Premis Ciutat d'Olot (2000).